

Nr 37.

Ankom till riksdagens kansli den 5 maj 1931 kl. 1 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändring i vissa delar av taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379).

(2:a avd.)

I en den 6 mars 1931 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 187, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande, vid propositionen fogade

Förslag

till

förordning om ändring i vissa delar av taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379).

Häri genom förordnas, att 13 § 1 mom., 36 § 1 mom., 63, 68 och 87 §§, 92 § 1 mom., 100 § 1 mom., 111 § 1 mom., 117 och 119 §§ samt 123 § 1, 2 och 3 mom. taxeringsförordningen den 28 september 1928 skola, 36 § 1 mom., 63, 68 och 87 §§, 100 § 1 mom., 117 §, 119 § 1 och 2 mom. samt 123 § 1, 2 och 3 mom. i nedan angivna delar, erhålla följande ändrade lydelse:

13 §.

1 mom. Av länsstyrelse meddelat förordnande såsom ordförande eller medlem i beskattningsnämnd kan av länsstyrelsen när som helst återkallas.

Avgår medlem eller suppleant i beskattningsnämnd, innan tjänstgöringstiden är till ända, skall efterträdare till honom för den återstående tiden förordnas eller väljas i enahanda ordning, som gällt för förordnande eller val av den avgångne.

36 §.

1 mom. Självdeklaration — — — taxeringsåret.

Staten — — — den 31 mars.

Verk — — — taxeringsnämnden.

På ansökan av deklarationsskyldig, som visar, att i följd av hans förvärvskällors särskilda beskaffenhet eller verksamhetens mera betydande omfattning eller annan omständighet av säregen beskaffenhet hinder möter att avlämna självdeklaration inom ovan stadgad tid, må, om den deklarationsskyldige är skattskyldig till statlig inkomst- och förmögenhetskatt, landskamreraren i det län, där den deklarationsskyldige har att avgiva allmän självdeklaration, och, om den deklarationsskyldige icke är skattskyldig till statlig inkomst- och förmögenhetskatt, landskamreraren i det län, där den deklaration, ansökningen avser, skall avgivas, utsätta särskild tid för avlämnandet.

Vad — — — rederi.

63 §.

Såvitt ej annat föranledes av vad i 111 § 1 mom. stadgas, må beslut icke fattas av beredningsnämnd, med mindre närvarande äro ordföranden och minst två ledamöter, av vilka, i händelse nämndens distrikt omfattar två eller flera kommuner, minst en skall vara vald från den kommun, där fastigheten är belägen.

Ordföranden — — — anlitats.

68 §.

Såvitt ej annat föranledes av vad i 111 § 1 mom. stadgas, må beslut icke fattas av fastighetstaxeringsnämnd *å landet*, med mindre ordföranden och föredraganden eller, där ordföranden själv såsom beredningsnämndsordförande är föredragande, en av länsstyrelsen utsedd ledamot äro närvarande samt tillika en landstingsvald och en kommunvald ledamot äro tillstädes, ej heller av fastighetstaxeringsnämnd *i stad*, med mindre ordföranden samt minst två ledamöter äro tillstädes.

Envar — — — anlitats.

87 §.

Såvitt ej annat föranledes av vad i 111 § 1 mom. stadgas, må beslut icke fattas av taxeringsnämnd, där taxeringsdistriktet omfattar blott en kommun eller del därav, därest icke närvarande äro ordföranden, kronombudet och minst två kommunvalda ledamöter, ej heller, där taxeringsdistriktet omfattar två eller flera kommuner, med mindre ordföranden, kronombudet och en ledamot från varje kommun äro tillstädes.

Ordföranden — — — förmögenhet.

92 §.

1 mom. Har skattskyldig haft förvärvskälla, som enligt kommunal-skattelagens bestämmelser om beskattningsort är att hänföra till skilda prövningsdistrikt, skola genom vederbörande landskamrerares försorg, så snart ske kan efter det inkomstlängderna för året med tillhörande hand-

lingar inkommit till länsstyrelsen och senast den 10 juli, till den mellan-kommunala prövningsnämnden översändas de självdeklarationer och andra handlingar, som till ledning vid den skattskyldiges taxering för inkomst eller förmögenhet avgivits dels i kommun, till vilken dylik förvärvskälla är att hänföra, dels ock, därest han inom annan kommun är skattskyldig till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, i denna kommun. Har den skattskyldige under beskattningsåret varit gift, skola till den mellan-kommunala prövningsnämnden jämväl översändas de självdeklarationer och andra handlingar, som avgivits till ledning vid den andra makens taxering för inkomst eller förmögenhet i nämnda kommuner, därest 52 § 1 mom. kommunalskattelagen eller 19 § 1 mom. förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt är tillämplig å makarnas taxering. Samtidigt härmed skola överlämnas utdrag av inkomstlängderna och taxeringsnämndernas protokoll, såvitt angår ifrågavarande taxeringar.

100 §.

1 mom. Det åligger protokollföraren hos länsprövningsnämnden att senast den 5 november i rekommenderat brev med allmänna posten tillsända dels ägare eller därmed likställd innehavare av varje sådan fastighet, vilkens taxering varit föremål för nämndens efter särskild prövning meddelade beslut, dels ock varje skattskyldig, vilkens taxering för inkomst eller förmögenhet eller för avverkat virke varit föremål för nämndens efter särskild prövning meddelade beslut, underrättelse om beslutet medelst utdrag av nämndens protokoll. Vad nu sagts äger icke tillämpning, då beslutet inneburit allenast, att taxering för inkomst eller förmögenhet efter yrkande av annan än den skattskyldige rättats i avseende å felaktighet vid beräkningen eller införingen i inkomstlängden av ortsavdragen.

Har — — — klaganden.

111 §.

1 mom. Ordförande eller ledamot i beskattningsnämnd skall avträda: då fråga förekommer om taxering, som angår honom själv, hans hustru, föräldrar, barn eller syskon eller oskift dödsbo, däri han äger del, då fråga är om taxering av bolag eller förening, vars styrelse eller förvaltning han tillhör, så ock då fråga är om taxering av någon, för vilken han är förmyndare, god man enligt 11 kap. lagen om förmynderskap eller ombud eller vilken han mot ersättning biträtt med upprättande av deklaration, som skall tjäna till ledning vid taxeringen.

Är ordförande på grund av vad nu stadgats hindrad att i beskattningsnämnd deltaga i behandling av visst taxeringsärende och finnes ej ställföreträdare för honom förordnad, utser nämnden inom sig viss ledamot att vid behandlingen av ärendet föra ordet. Förekommer av dylik anled-

ning hinder för av länsstyrelse förordnad ledamot i fastighetstaxeringsnämnd eller i taxeringsnämnd att deltaga i behandling av visst taxeringsärende, må hans utevaro icke hindra nämnden att i ärendet besluta.

Föreligger för ordförande eller ledamot i beskattningsnämnd hinder, som i första stycket sägs, skall anteckning härom ske i nämndens protokoll.

117 §.

Över — — — landsting.

Besvären skola, skriftligen avfattade, ingivas *i länen* till länsstyrelsen före klockan tolv på dagen den 15 maj eller, om då är helgdag, före klockan tolv på dagen nästföljande söckendag och *i Stockholm* till överståthållarämbetet före klockan tolv på dagen den 10 augusti eller, om då är helgdag, före klockan tolv på dagen nästföljande söckendag.

119 §.

1 mom. Besvär — — — avses.

Besvären skola ingivas *i länen* före klockan tolv på dagen den 15 juli eller, om då är helgdag, före klockan tolv på dagen nästföljande söckendag, och *i Stockholm* före klockan tolv på dagen den 10 augusti, eller, om då är helgdag, före klockan tolv på dagen nästföljande söckendag.

2 mom. Har — — — belägna.

Besvär, varom i första stycket förmäles, skola ingivas, därest Stockholm är en av de kommuner, där taxering ägt eller bort äga rum, före klockan tolv på dagen den 10 augusti eller, om då är helgdag, före klockan tolv på dagen nästföljande söckendag, och eljest före klockan tolv på dagen den 15 juli eller, om då är helgdag, före klockan tolv på dagen nästföljande söckendag.

3 mom. Angå besvär enligt 118 § skattskyldig, vilkens taxering enligt 96 § 2 mom. skall prövas av den mellankommunala prövningsnämnden, skall den myndighet, som mottagit besvären, efter hand som de inkomma och senast inom tio dagar efter besvärstidens utgång, översända besvären jämte förteckning å desamma till den mellankommunala prövningsnämnden.

Konungen äger att för särskilt län, då skäl därtill äro, efter av länsstyrelsen därom gjord framställning, medgiva, att den tid, inom vilken länsstyrelsen har att till den mellankommunala prövningsnämnden översända besvär, som ovan sägs, utsträcker erforderligt antal dagar.

123 §.

1 mom. Har — — — fastigheten,

eller har — — — vederbort,

eller har — — — äga rum,

eller har under löpande taxeringsperiod nytt taxeringsvärde åsatts fastighet eller jämlikt 8 § sista stycket kommunalskattelagen taxeringsvärde

fördelats å olika i taxeringsenhet ingående fastigheter eller delar av fastigheter eller framställning om vidtagande av sådan taxeringsåtgärd avslagits, men ägare eller därmed likställd innehavare av fastigheten icke erhållit föreskriven underrättelse därom före den 15 juni, därest beslut fattats av taxeringsnämnd i något av länen, men före den 10 juli, därest beslutet fattats av taxeringsnämnd i Stockholm, och före den 1 december, därest beslutet fattats av prövningsnämnd,

eller har — — — taxerad,

må — — — kammarrätten.

2 mom. Den som — — — förmögenhet,

den som — — — skett,

den som — — — ort,

den som — — — skattskyldig,

den som — — — skattskyldig,

den som — — — skatt,

den som — — — självdeklaration,

den som uti stadgad ordning avlämnat behörig självdeklaration och ej gjort sig skyldig till sådan underlåtenhet, som enligt 39 § 1 mom. andra punkten föranleder förlust av talan, men som blivit taxerad för inkomst eller förmögenhet med avvikelse från deklarationen och icke erhållit föreskriven underrättelse därom före den 15 juni, därest beslutet fattats av taxeringsnämnd i något av länen, men före den 10 juli, därest beslutet fattats av taxeringsnämnd i Stockholm, och före den 1 december, därest beslutet fattats av prövningsnämnd,

den som — — — nämnts,

så ock — — — felaktig,

må — — — kammarrätten.

3 mom. Den som — — — virkesdeklaration,

den som uti stadgad ordning avlämnat behörig virkesdeklaration men blivit taxerad för avverkat virke med avvikelse från deklarationen och icke erhållit föreskriven underrättelse därom före den 15 juni, därest beslutet fattats av taxeringsnämnd i något av länen, men före den 10 juli, därest beslutet fattats av taxeringsnämnd i Stockholm, och före den 1 december, därest beslutet fattats av prövningsnämnd,

den som — — — nämnts,

så ock — — — felaktig,

må — — — kammarrätten.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1931; dock skall vad i 100 § stadgas angående den tid, inom vilken protokollföraren hos länsprövningsnämnden skall hava tillsänt ägare eller därmed likställd innehavare av fastighet eller skattskyldig föreskriven underrättelse om vissa länsprövningsnämndens beslut, träda i kraft den dag Konungen förordnar.

Beträffande de skäl föredragande departementschefen anført till stöd för förslaget, i den mån desamma ej här nedan återgivits, får utskottet hänvisa till ovannämnda statsrådsprotokoll.

De i propositionen föreslagna ändringarna i taxeringsförordningen hänföra sig *dels* till åtgärder avseende att underlätta den mellan-kommunala prövningsnämndens arbete, *dels* till en av riksdagens justitieombudsman till Kungl. Maj:t gjord framställning, riktad mot det förhållandet att ordförande och vissa ledamöter i beskattningsnämnd inom eget taxeringsdistrikt mot ersättning biträtt allmänheten med upprättande av deklARATIONER för årlig taxering och allmän fastighetstaxering, *dels ock* till den i särskild proposition nr 186 för riksdagen framlagda frågan om ändrad tid för kronouppbörden.

Åtgärder till underlättnad av mellan-kommunala prövningsnämndens arbete.

Gällande bestämmelser.

Enligt de år 1928 utfärdade nya skatteförfattningarna har inrättats en för hela riket gemensam prövningsnämnd, den mellankommunala prövningsnämnden, med huvuduppgift att, där skattskyldig haft förvärvskälla, som enligt kommunalskattelagens bestämmelser om beskattningsort är att hänföra till skilda prövningsdistrikt, taga befattning med den skattskyldiges taxering för inkomst eller förmögenhet i de kommuner, till vilka dylik förvärvskälla är att hänföra, samt, om han i annan kommun är skattskyldig till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, i denna kommun (96 § 2 mom. taxeringsförordningen). För varje i taxeringsdistrikt ingående kommun skall taxeringsnämndens ordförande låta upprätta särskild förteckning å skattskyldiga, som nyss nämnts (21 § kungörelsen den 28 september 1928, nr 382, med vissa föreskrifter rörande taxeringsförfarandet). Denna förteckning skall av ordföranden insändas till länsstyrelsen samtidigt som taxeringsnämndens övriga handlingar dit överlämnas, d. v. s. senast den 5 juni; dock skall i Stockholm förteckningen insändas (till överståthållarämbetet) senast den 15 juni. Länsstyrelse har att, så snart ske kan efter det inkomstlängderna för året med tillhörande handlingar inkommit, genom landskamrerarens försorg till mellankommunala prövningsnämnden översända nämnda förteckningar samt vederbörliga självdeklARATIONER och andra handlingar, som avgivits till ledning vid den skattskyldiges taxering, ävensom utdrag av inkomstlängder och taxeringsnämndernas protokoll (92 § 1 mom. taxeringsförordningen och 21 § kungörelsen med vissa föreskrifter rörande taxeringsförfarandet). Besvär över beslut av taxeringsnämnd rörande sådan skattskyldigs taxering, som i det föregående omförmäls, skola i regel ingivas, därest Stockholm är en av de kommuner, där taxering ägt eller bort äga rum, före klockan tolv på dagen den 31 augusti eller, om då är helgdag, före klockan tolv på dagen nästföljande söckendag, och eljest före klockan tolv på dagen den 15 juli eller, om då är helgdag, före klockan tolv på dagen nästföljande söckendag (119 § 2 mom. taxe-

ringsförordningen). Den myndighet, som mottagit besvären, skall omedelbart efter besvärstidens utgång översända besvären jämte förteckning å desamma till mellankommunala prövningsnämnden (119 § 3 mom. taxeringsförordningen). — Nämndens arbeten skola vara avslutade senast den 5 oktober (104 § taxeringsförordningen).

Enligt av allmänna ombudet hos mellankommunala prövningsnämnden lämnade uppgifter hava svårigheter mött att inom föreskriven tid medhinna nämnden förelagda arbetsuppgifter. Dessa svårigheter hänförde sig dels till att åtskilliga taxeringsnämndsordförande och befattningshavare i vissa länsstyrelser uppenbarligen icke kunnat avgöra vilka ärenden, som fölle under nämnden, dels ock till vissa tidsbestämmelser i taxeringsförordningen.

Propositionen.

I och för undanröjande av nämnda brister i förordningen har i propositionen föreslagits *dels* att självdeklarationer och andra handlingar, som avgivits att tjäna till ledning vid taxering för inkomst eller förmögenhet av skattskyldig, vars taxering skall prövas av mellankommunala prövningsnämnden, skola till nämnden översändas senast den 10 juli, *dels ock* att det skulle åligga länsstyrelse att efter hand som besvär inkomma och senast inom tio dagar efter besvärstidens utgång till mellankommunala prövningsnämnden översända de besvär, som skola prövas av nämnden. Då emellertid den för besvarens översändande sålunda tillmätta tiden för de större länens vidkommande måhända kunde bliva väl knapp, har enligt propositionen Kungl. Maj:t beretts möjlighet att för särskilt län, då skäl därtill föreligga, efter framställning av länsstyrelsen, medgiva, att den tid, inom vilken besvären skola vara nämnden tillhanda, utsträcker erforderligt antal dagar. Därjämte har i propositionen föreslagits, att besvär över beslut av taxeringsnämnd i Stockholm, som nu skola ingivas före klockan tolv på dagen den 31 augusti, skola ingivas senast den 10 augusti. Slutligen har i detta sammanhang föreslagits, att den i 36 § 1 mom. fjärde och femte styckena taxeringsförordningen givna regeln om att anstånd med deklarations avlämnande kan beviljas av landskamreraren i län, där taxeringen skall äga rum, måtte ändras därhän, att, då taxeringen berör flera län, uppskovsbegäran skall prövas av landskamreraren i det län, där den skattskyldige skall taxeras till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt.

Föredragande departementschefen har vidare till statsrådsprotokollet anført, att han, under förutsättning att propositionen i förevarande del vunne riksdagens bifall, hade för avsikt att föreslå, att sådana bestämmelser måtte i administrativ ordning utfärdas, att landskamrerare bleve skyldig bland annat att å för hela länet gemensam förteckning uppföra samtliga skattskyldiga, ordnade kommunvis, vilka haft förvärvskälla, som enligt kommunalskattelagen är att hänföra till skilda prövningsdistrikt, ävensom att överlämna denna förteckning till mellankommunala prövningsnämnden.

Utskottet.

Av vad föredragande departementschefen anfört torde framgå, att svårigheter mött för mellankommunala prövningsnämnden att medhinna sina arbetsuppgifter. Då de i propositionen föreslagna bestämmelserna i för-
ening med de åtgärder departementschefen förklarar sig hava för avsikt
att i övrigt företaga synas ägnade att åtminstone i huvudsak råda bot på
nämnda svårigheter, har utskottet icke funnit anledning till erinran mot
vad Kungl. Maj:t i denna del föreslagit.

Enligt förslaget skulle besvärstiden beträffande Stockholm komma att
förkortas redan vid årets taxering. Den för Stockholm föreskrivna be-
svärstiden gäller emellertid även besvär över beslut, meddelade av taxe-
ringsnämnd utom staden, för så vitt besvären skola handläggas av mellan-
kommunala prövningsnämnden och Stockholm är en av de kommuner, där
taxering ägt eller bort äga rum. Då å ort utom Stockholm underrättelse
att självdeklaration icke blivit vid taxeringen följd bör tillsändas skatt-
skyldig före den 15 juni samt underrättelsen skall innefatta upplysning om
vad den skattskyldige har att iakttaga vid anförande av besvär, synes det
angeläget att bestämmelserna i 117 § och 119 § 1 och 2 mom. träda i kraft
snarast möjligt och icke, såsom i propositionen föreslagits, först med näst-
kommande budgetårs ingång. Utskottet har därför föreslagit härav be-
tingad ändring i promulgationsbestämmelserna.

**Ordförandes
och ledamö-
ters i beskatt-
ningsnämnd
befogenhet
att mot er-
sättning
biträda med
upprättande
av deklara-
tioner.**

*Framställ-
ning av riks-
dagens justi-
tieombuds-
man.*

I skrivelse till Kungl. Maj:t den 31 oktober 1930 har riksdagens justitie-
ombudsman ifrågasatt lämpligheten av att, såsom stundom sker, ordföran-
de eller kronoombud i taxeringsnämnd eller den kommunvalde ledamot i
dylik nämnd, som enligt 81 § taxeringsförordningen har att granska
virkesdeklarationer, mot ersättning biträder skattskyldig vid deklarations
upprättande. Justitieombudsmannen har anfört bland annat:

Ledningen av det årliga taxeringsarbetet i första instans ankomme på
taxeringsnämndens ordförande. Dennes sätt att fullgöra granskningen
av taxeringsmaterialet och ombesörja dess fullständigande med erforder-
liga upplysningar vore av grundläggande betydelse för taxeringsresulta-
tet. Det måste därför anses vara en självfallen fordran, att ordföranden
med nit och intresse fullgjorde dessa åligganden samt att han intoge en
självständig ställning gentemot de skattskyldiga. Det syntes ock vara
befogat att kräva, att han avhölle sig från enskilda uppdrag, som kunde
föranleda konflikt med hans skyldigheter såsom taxeringsman. Det-
samma måste otvivelaktigt vara tillämpligt även i fråga om kronoom-
budet i taxeringsnämnden och den kommunvalda ledamot i nämnden,
som skulle bereda virkestaxeringen.

Att ordförande i taxeringsnämnd mot betalning biträdde skattskyldiga
med upprättande av deklarationer inom det egna distriktet måste enligt
justitieombudsmannens uppfattning anses såsom olämpligt. Taxerings-
förordningens bestämmelser rörande taxeringsnämndsordförandenas

verksamhet och åligganden gäve emellertid icke tillräckligt stöd för ett påstående, att förfarandet skulle i och för sig innebära tjänstefel av beskaffenhet att medföra ansvar.

Gällande lagstiftning syntes vara i ifrågavarande hänseende behäftad med en brist, som det vore angeläget att få undanröjd. En dylik lagändring kunde tänkas genomförd på två sätt. En utväg vore att i 111 § 1 mom. taxeringsförordningen såsom jävsgrund angiva, att ordföranden mot ersättning biträtt den skattskyldige vid deklarationens upprättande. Emellertid vore det tydligen otillfredsställande, om ordföranden bleve i ett större antal ärenden av jäv hindrad att delta i taxeringsnämndens beslut. Lämpligare syntes därför vara, att i taxeringsförordningen infördes ett uttryckligt förbud för ordförande i taxeringsnämnd att inom det egna taxeringsdistriktet mot betalning lämna skattskyldig biträde vid upprättande av självdeklaration eller annan deklaration för årlig taxering. Undantag från denna regel kunde möjligen medgivas i sådana fall, då ordföranden ändock på grund av jävsförhållande, som omnämnes i 111 § 1 mom., vore förhindrad att delta i taxeringsärendes avgörande.

Vad nu sagts om taxeringsnämndens ordförande hade i väsentliga delar avseende jämväl å den av länsstyrelsen utsedde ledamoten i taxeringsnämnden, kronoombudet och den kommunvalda ledamot, som hade att taga i 81 § taxeringsförordningen angiven befattning med virkestaxeringen.

I den föreliggande propositionen har föreslagits införande i 111 § taxeringsförordningen av föreskrift, att ordförande eller ledamot i beskattningsnämnd skall avträda, då fråga är om taxering av någon, vilken han mot ersättning biträtt med upprättande av deklaration, som skall tjäna till ledning vid taxeringen, ävensom att, därest dylikt hinder föreligger för ordförande eller ledamot i beskattningsnämnd att delta i behandling av visst beskattningsärende, anteckning härom skall ske i nämndens protokoll. Vidare har enligt förslaget bestämmelse införts i nämnda författningsrum av innehåll, att, där ordförande är hindrad att delta i visst taxeringsärendes behandling och ställföreträdare ej finnes förordnad för honom, taxeringsnämnd inom sig utser viss ledamot vid behandlingen av ärendet. Slutligen har föreslagits uttrycklig föreskrift i 13 § 1 mom., att av länsstyrelse meddelat förordnande såsom ordförande eller medlem i beskattningsnämnd när som helst kan återkallas av länsstyrelsen.

Till förenämnda statsrådsprotokoll har föredragande departementschefen uttalat, att han funnit uppenbart, att ordförande och kronoombud i taxeringsnämnd i regel borde avhålla sig från att inom eget taxeringsdistrikt mot ersättning biträda de skattskyldiga med upprättande av deklarationer, som skulle tjäna till ledning för årlig taxering. Ordföranden intoge en ledande ställning inom nämnden. Och såväl ordföranden som krono-

*Propo-
sitionen.*

ombudet åläge att granska till nämnden ingivna deklARATIONER. ÄVEN om sådan taxeringsman vid fullgörandet av sitt taxeringsuppdrag EJ läte sig påverkas av att han mot ersättning lämnat dylikt biträde, BORDE dock — med hänsyn till risKEN för misstanKE om bristande opartiskhet, för vilKEN han kunde bliVA utsatt — en verksamhet av angivet slag i allmänhet icKE få föreKOMMA. EJ heller kunde det anses med god ordning överensstämmande, att de kommunvalda ledamöterna i taxeringsnämnd befattade sig med sådan verksamhet, vilket gällde icKE blott den ledamot, som skulle taga befattning med virkestaxering, utan ÄVEN övriga ledamöter. Vad sålundA yttrats om ordförande och ledamöter i taxeringsnämnd syntes ÄGA giltighet ÄVEN beträffande ordförande och ledamöter i övriga beskattningsnämnder i första instans, d. v. s. beredningsnämnd och fastighetstaxeringsnämnd, ÄVENsom i beskattningsnämnder i andra instans, alltså fastighetsprövningsnämnd, länsprövningsnämnd, Stockholms stads prövningsnämnd, de särskilda prövningsnämnderna och den mellankommunala prövningsnämnden. Departementschefen har vidare anfört följande:

»För samtliga nu berörda fall torde böra såsom huvudregel gälla, att taxeringsman tillhörande sådan nämnd EJ må mot ersättning biträda med upprättande av deklARATION, avsedd att tjäna till ledning för taxering, som skall av nämnden verkställas. För genomförandet av en sådan regel synes man dock, åtminstone icKE i första hand, böra tillgripa utvägen att i taxeringsförordningen stadga formligt förbud för taxeringsman att mot ersättning lämna biträde av angivet slag. Ett förbud kan sålundA i praktiken verka onödigt strängt. Särskilt synes det mindre lämpligt att beträffande andra kommunvalda ledamöter i beskattningsnämnd ÄN den kommunvalde ledamot i taxeringsnämnden, som enligt 81 § taxeringsförordningen har att granska inkommande virkesdeklARATIONER, stadga dylikt förbud. Ledamotskapet i beskattningsnämnd är för dessas vidkommande ett kommunalt förtroendeuppdrag. Det synes böra om möjligt undvikas att i författning stadga förbud för innehavare av sådant uppdrag att befatta sig med viss privat verksamhet, ÄVEN om han som regel på grund av förtroendeuppdragets natur bör avhålla sig från sådan verksamhet.

Vad ordförande och kronoombud i beskattningsnämnd i första instans beträffar, framgår av de avgivna yttrandena dels att vissa länsstyrelser redan utfärdat förbud för dem att mot ersättning inom eget distrikt biträda med upprättande av deklARATIONER dels oCK att det, så vitt känt är, hittills endast i undantagsfall förekommit, att ordförande och kronoombud i beskattningsnämnd tagit dylik befattning med deklARATIONSVÄSENDET. ÄVEN beträffande dessa två kategorier av taxeringsmän, som förordnas av länsstyrelse, torde tillräcklig anledning att i taxeringsförordningen införa ett ovillkorligt förbud mot dylik verksamhet, åtminstone för närvarande icKE föreligga, synnerligast om möjlighet beredes länsstyrelsen att i detta hänseende utöva nödig kontroll.»

Genom att för varje särskilt fall anteckning gjordes i nämndens protokoll, när ordförande eller ledamot av nu berörd anledning är hindrad att deltaga i behandling av visst beskattningsärende, vunnas möjlighet att öva nödig tillsyn över att jävsbestämmelserna efterlevdes.

Departementschefen har i förevarande sammanhang framhållit lämpligheten av att cirkulär utfärdades till länsstyrelserna med uppmaning till dessa att hålla hand över att ordförande och kronoombud i beskattningsnämnd i första instans ej annorledes än i undantagsfall, där så av särskilda skäl funnes påkallat, inom eget distrikt mot ersättning biträda med upprättande av deklARATION, avsedd att tjäna till ledning vid taxering, som skulle av beskattningsnämnden verkställas.

Uppenbarligen är det icke lämpligt, att ordförande eller ledamot i beskattningsnämnd mot ersättning biträder med upprättande av deklARATION för sådan taxering, med vilken han i sin egenskap av taxeringsman sedermera har att taga befattning. Genom den i propositionen föreslagna anordningen i förening med de ytterligare åtgärder departementschefen förklarar sig ämna företaga till förekommande av att särskilt ordförande och kronoombud i beskattningsnämnd i första instans ej annorledes än i undantagsfall, där så av särskilda skäl påkallas, inom eget distrikt mot ersättning biträder med upprättande av deklARATION, böra ökade garantier kunna vinnas mot att för framtiden missbruk på ifrågavarande område uppstå. Med hänsyn härtill har utskottet ansett sig böra biträda propositionen i denna del.

Utskottet.

I proposition nr 186 med förslag till ändrad tid för kronouppbörden har föreslagits delning av kronouppbörden å två terminer, av vilka den första skall inträffa å landet under tiden den 10—20 november i stad utom Stockholm under tiden den 5—20 november under taxeringsåret.

Enär de underrättelser angående vissa av prövningsnämnd fattade beslut, som det enligt 100 § taxeringsförordningen åligger protokollförare hos länsprövningsnämnd att tillsända ägare eller därmed likställd innehavare av fastighet eller skattskyldig, ansetts böra om möjligt vara dem till handa före uppbördsterminens början, har i föreliggande proposition nr 187 den tidpunkt, inom vilken dessa underrättelser senast skola hava tillsänts ägare eller därmed likställd innehavare av fastighet eller skattskyldig, föreslagits till den 5 november i stället för, såsom enligt paragrafens nuvarande lydelse är fallet, den 10 november.

Viss ändring av 100 § taxeringsförordningen, för anledad av förslaget om ändrad tid för kronouppbörden.

I sitt denna dag i anledning av ovannämnda proposition nr 186 avgivna betänkande nr 36 har utskottet icke framställt erinran mot att vid delning av kronouppbörden den första uppbördsterminen förläggas till de i samma proposition angivna tider. Utskottet tillstyrker vid sådant förhållande den föreslagna ändringen i 100 § taxeringsförordningen.

Utskottet.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen måtte, med förklarande, att Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 187 icke kunnat oförändrad bifallas, antaga ovan införda, vid propositionen fogade förslag till förordning om ändring i vissa delar av taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379) med den ändringen, att övergångsbestämmelserna erhålla följande lydelse:

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1931; dock skall *dels* vad i 100 § stadgas angående den tid, inom vilken protokollföraren hos länsprövningsnämnden skall hava tillsänt ägare eller därmed likställd innehavare av fastighet eller skattskyldig föreskriven underrättelse om vissa länsprövningsnämndens beslut, *dels ock* vad i 117 § och 119 § 1 och 2 mom. stadgas angående den tid, inom vilken besvär skola ingivas, träda i kraft den dag Konungen förordnar. Har vid sistnämnda tidpunkt underrättelse jämlikt 90 § om avvikelse från deklARATION tillsänts skattskyldig, skall i fråga om tid för ingivande av besvär 119 § i dess äldre lydelse lända till efterrättelse.

Stockholm den 5 maj 1931.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: herrar Nilsson i Kristianstad, Bårg, Bergman, Boman, Ericson i Obergå, Jönsson i Slåtåker, Björnsson, Leander, Björklund, Wohlin, Olsson i Gävle, Wahlmark, Åström, Ericson i Boxholm, Andersson i Katrineholm, Johansson i Krogstorp, Ljunggren, Heiding, Larson i Tönnerså och Svedberg.